

ΓΙΩΡΓΟΣ ΦΑΡΑΓΓΙΤΑΚΗΣ

Γεννήθηκα στον Πειραιά το 1951 και μεγάλωσα στην προσφυγική εργατούπολη της Νίκαιας. Τελείωσα το 5^ο Δημοτικό Σχολείο Νίκαιας, το Γυμνάσιο και το Λύκειο Αρρένων Νίκαιας. Η πρώτη μου Πανεπιστημιακή Σχολή ήταν το Οικονομικό της Νομικής Αθηνών. Ως φοιτητής δούλεψα χειρονακτικά σε βιομηχανίες και αφού έμαθα τη δουλειά του Εφαρμοστή σε Σχολή του ΟΑΕΔ, σε μηχανουργεία. Συμμετείχα στην αντιδικτατορική πάλη με κορυφαίες στιγμές τις καταλήψεις της Νομικής και του Πολυτεχνείου. Τελειώνοντας τη Νομική σχολή εργάστηκα σε Ναυτιλιακές επιχειρήσεις. Μετά το στρατιωτικό παντρεύτηκα τη Μαργαρίτα Αριανούτσου (Καθηγήτρια Οικολογίας σήμερα στο Πανεπιστήμιο Αθηνών), συνέχισα να δουλεύω σε επιχειρήσεις αλλά η ισχυρή επιθυμία μου να εργαστώ στην εκπαίδευση με οδήγησε στη ΣΕΛΕΤΕ. Τελειώνοντάς την πέρασα στην Επαγγελματική Εκπαίδευση. Θέλοντας κάτι παραπάνω συνέχισα στο Βιολογικό του Αριστοτελείου Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης. Έτσι σχηματοποιήθηκε στη σκέψη μου η σχέση οικονομικής ανάπτυξης, περιβαλλοντικών επιπτώσεων και ποιότητας ζωής. Απ' την αρχή, λοιπόν, στο Λύκειο ασχολήθηκα με την Περιβαλλοντική Εκπαίδευση που μέχρι τότε (1983) ήταν ανύπαρκτη στο εκπαιδευτικό σύστημα.

Στα Λύκεια που εργάστηκα για 12 χρόνια (Επαγγελματικό Κουφαλίων, 2^ο Γενικό Αλίμου) ασχολήθηκα με προγράμματα ΠΕ τοπικά, εθνικά και διεθνή. Συμμετείχα στην ομάδα των 200 ευρωπαίων καθηγητών που προετοίμασε το COMMENIUS. Από το σχ. έτος 1994-95 δέχτηκα πρόταση του Υπουργείου Παιδείας για μερική απόσπαση στο Υπουργείο με αντικείμενο το σχεδιασμό και την εφαρμογή της ΠΕ σε όλη τη χώρα. Διατήρησα αυτή τη θέση για 10 χρόνια και μεταξύ άλλων είχα αναλάβει και την ευθύνη του έργου των ΚΠΕ. Από το 2002 έως και το 2004 ήμουν Πρόεδρος του Συντονιστικού όλων των ΚΠΕ. Συμμετείχα στα δίκτυα «Οικολογικές και Αναπτυξιακές πρωτοβουλίες», «multilateral school partnerships», «ΑΡΙΩΝ», «Τοπική Ιστορία και ΠΕ στις Κυκλάδες», «GLOBE-Αλέξανδρος», «Ηλιακά Σχολεία», «New steps for sustainability», «Landscape degradation» «Νέοι δημοσιογράφοι για το Περιβάλλον», «Βιολογικοί δείκτες» κ.α. και ίδρυσα το δίκτυο «ΧΡΥΣΟΠΡΑΣΙΝΟ ΦΥΛΛΟ» σε συνεργασία με το Υπουργείο Παιδείας της Κύπρου, τα εθνικά δίκτυα «Θάλασσα», «Βιώσιμες πόλεις-ποιότητα ζωής» και τα περιφερειακά «Δασικές πυρκαγιές» και «Τα ρέματα της Αττικής».

Στο ΚΠΕ Αργυρούπολης εργάζομαι από το 1995 μέχρι και σήμερα και είχα πλούσιες εμπειρίες με πολλές ομάδες συναδέλφων στην εκπαίδευση μαθητικών ομάδων, στην επιμόρφωση εκπαιδευτικών με σεμινάρια & ημερίδες, στην παραγωγή εκπαιδευτικού υλικού και σε τοπικές συνεργασίες. Στην ΠΕΕΚΠΕ γράφτηκα το 1993 και ήμουν Πρόεδρος του ΔΣ από το 1999 μέχρι και το 2008. Οργανώσαμε Συνέδρια, Θερινά Σχολεία, προωθήσαμε το διάλογο με το Υπουργείο, αναβαθμίσαμε το περιοδικό μας, φτάσαμε τα 3000 μέλη και τα 13 Παραρτήματα. Στη συνέχεια, ασχολήθηκα με το Παράρτημα Αττικής. Στα χρόνια της κρίσης η αντίθεσή μου σε πρακτικές και προτεραιότητες κατανομής χρηματοδοτήσεων οδήγησε σε προσπάθεια απομόνωσής μου από κάποιες κομματικές και συντεχνιακές δυνάμεις συναδέλφων και από το Υπουργείο Παιδείας.

Ανησυχώ ιδιαίτερα για την αντίληψη του Υπουργείου Παιδείας σε σχέση με την Εκπαίδευση για την Αειφορία και για την τύχη προσπάθειας δεκαετιών στην Π.Ε. χιλιάδων εθελοντών εκπαιδευτικών σε μια ιδιαίτερα κρίσιμη περίοδο λόγω της κλιματικής αλλαγής.

Ο γιος μου, Παύλος, Γεωλόγος κάνει διδακτορικό στην Τεκτονική σε Αγγλικό Πανεπιστήμιο και ένα από τα κοινά μας ενδιαφέροντα είναι ο αθλητισμός. Πληγή στη ζωή μου τα άσχημα γερατεία της μητέρας μου.